

IZSTRĀDĀTA VĪZIJA NĪCAS NOVADA DOMES
ĪPAŠUMAM "BERNĀTU PARKS" 25,5ha PLATĪBĀ.

**VĪZIJA DABAS TAKĀM 25,5ha PLATĪBĀ
DABAS PARKĀ "BERNĀTI"**

NĪCA 2012

SATURA RĀDĪTĀJS

IEVADS	4
1 BERNĀTU VISPĀRĒJAIS RAKSTUROJUMS	5
1.1 GEOGRĀFISKĀ SITUĀCIJA	5
1.2 TERITORIJAS NOVIETOJUMS DABAS PARKĀ "BERNĀTI"	7
2 ESOŠĀS AINAVAS IZPĒTE UN ANALĪZES 25,5ha PLATĪBĀ	8
2.1 TERITORIJAS RAKSTUROJUMS	8
2.2 ESOŠĀS TERITORIJAS KUSTĪBAS ANALĪZE - CEĻU UN TAKU SADALĪJUMS PA PLATUMIEM	9
2.2.1 ESOŠI MEŽA CEĻI	10
2.2.2 ESOŠAS TAKAS	12
2.2.3 ESOŠAS TACIŅAS	17
2.2.4 ESOŠAS ZVĒRU TAKAS	18
2.3 ESOŠO CEĻU, TAKU UN TACIŅU DALĪJUMS PA RELJEFA AUGSTUMIEM TERITORIJĀ	19
2.3.1 ESOŠO CEĻU, TAKU UN TACIŅU POSMI PA RELJEFA AUGSTĀKAJĀM VIETĀM.	20
2.3.2 ESOŠO CEĻU, TAKAS UN TACIŅAS POSMI PA RELJEFA ZEMĀKAJĀM VIETĀM.	20
2.3.3 ESOŠO CEĻU, TAKU UN TACIŅU POSMI PA DAŽĀDIEM AUGSTUMIEM.	20
2.4 ESOŠO ZONU UN AKCENTU SADALĪJUMS TERITORIJĀ	21
2.4.1 AUGSTĀKĀS VIETAS - KALNU VIRSOTNES	22
2.4.2 MAZAS MEŽA PĻAVIŅAS - "LAUCE"	22
2.4.3 SAVDABĪGAS ZONAS AR SKAISTIEM SKATIEM	22
2.4.4 AINAVISKAS ZONAS AR SKAISTIEM SKATIEM	23
2.4.5 EROZIJU UN NOSLOGOTĪBAS SKARTAS VIETAS	23
2.4.6 LĪNIJA - AIZ KURAS SĀKAS NEGLĪTA AINAVA	24
3 VĪZIJA – DABAS TAKAS	25
3.1 TERITORIJAS VĪZIJA	25
3.2 PLĀNOJUMS UN KOMPOZĪCIONĀLAIS RISINĀJUMS	26
3.2.1 LAIMAS TAKA – rakstu zīmes SARKANAS	26
3.2.2 MĀRAS TAKA – rakstu zīmes ZAĻAS	27
3.2.3 SAULES TAKA – rakstu zīmes DZELTENAS	28
3.2.4 MĒNESS TAKA – rakstu zīmes ZILAS	28
3.2.5 DIEVA TAKA – rakstu zīmes BALTAS	29
3.2.6 JUMA TAKA (JUMA TILTS)– rakstu zīmes ORANŽAS	29
3.2.7 PĒRKONA TAKA – rakstu zīmes VIOLETAS	29
3.4 TAKAS SEGUMS UN PLATUMS	31
3.4.1 LAIMAS TAKA	31
3.4.2 MĀRAS TAKA	31
3.4.3 SAULES TAKA	32
3.4.4 MĒNESS TAKA	32
3.4.5 DIEVA TAKA	32

3.4.6	JUMA TAKA (JUMA TILTS).....	32
3.4.7	PĒRKONA TAKA	32
3.5	MAZĀS ARHITEKTŪRAS FORMAS	33
3.5.1	VĀRTU MOTĪVS	33
3.5.2	NORĀDES STABI	33
3.5.3	STENDI	33
3.5.4	KOKA GARIE SOLI	34
3.5.5	"LAIMAS ISTABIŅAS"	34
3.5.6	KOKA TORNIS	34
3.5.7	ŠŪPOLES.....	35
GRAFISKAIS MATERIĀLS		
TERITORIJAS AINAVAS ANALĪZES M 1 : 5000		
TERITORIJAS VĪZIJA M 1 : 2000		
SKICES MAZAJĀM ARHITEKTŪRAS FORMĀM M 1 : 20 UN M 1 : 50		

IEVADS

Ainava - viss apkārt esošais, un mēs, cilvēki, esam tajā. Bez ainavas nav iedomājama mūsu ikdiena, to nevar nošķirt. Tai nav redzams ne sākums, ne beigas.

Harmoniska, dabiska, eleganta, kvalitatīva un vienkārša vide rod cilvēkos patīkamas emocijas. Cilvēkam esot tādā ainavā, mazinās mūsdienu augstais "ikdienas stress". Pārvietojoties no mājām uz darbu, skolu un atpūšoties pie dabas, mēs saņemam skaistu ainavas estētisko baudījumu. Tas izpaužas dažādi - skaisti tāli skati, vēsturiskas liecības, valdzinošais ūdens, daba, koki, ziedošas krāšņas puķes, putnu balsis u.c. Ja nebūtu šīs dabiskās vides, tad ainava kļūtu stresaina un drūma – auto rūkoņa, čalas, pelēkie pilsētas putekļi, blīvums, trokšņi u.c. faktori. Vai tādā ainavā vēlamies dzīvot? Nē! Mēs gribam un alkstam pēc skaistā, vērtīgā, harmoniskā, jo tāda ir mūsu cilvēciskā daba. Tāpēc cienīsim, mīlēsim un kopsim to, kas mums ir – Dabu!

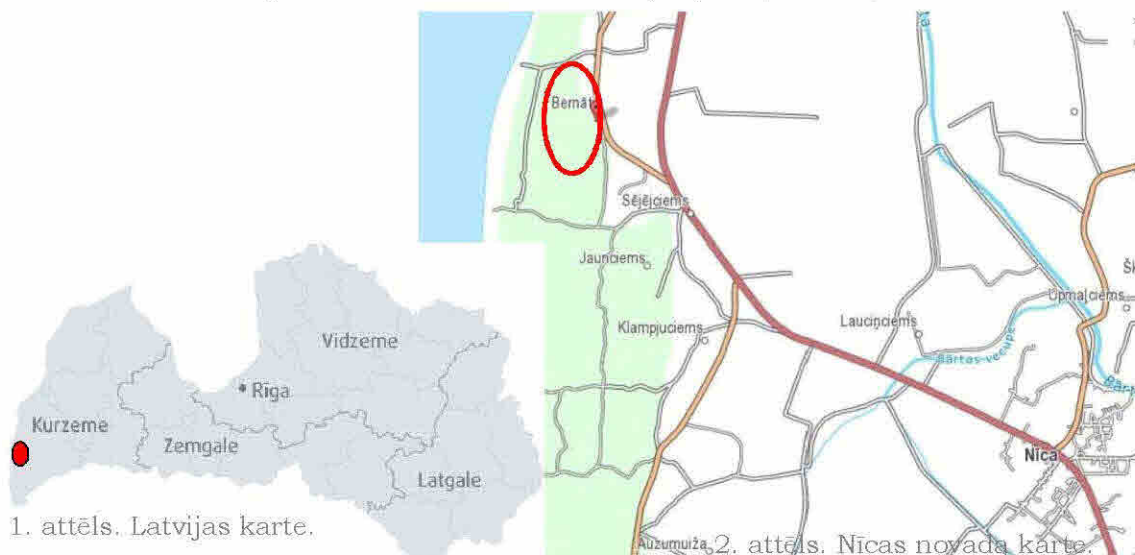
Dabas parkā "Bernāti" no visas teritorijas apsekoju nelielu tās daļu 25,5 ha lielu platību, kur pēc pasūtītāju vēlmēm nepieciešams izveidot dabas takas.

Nelielo, izdalīto teritoriju analizēju un risināju, kā padarīt estētiski pievilcīgu un lietojamu vidi cilvēkiem, saglabājot esošo harmoniju dabā.

1 BERNĀTU VISPĀRĒJAIS RAKSTUROJUMS

1.1 ĢEOGRĀFISKĀ SITUĀCIJA

Bernāti atrodas Latvijas dienvidrietumu daļā (1. attēls), Nīcas novadā. No Nīcas pilsētas robežas ~6 km attālumā, bet no Liepājas pilsētas robežas ~11 km attālumā. Robežojas ar Nīcas novadu un Baltijas jūru (2. attēls).

Apdzīvotā vieta atrodas starp Baltijas jūru un paralēli valsts galvenajam autoceļam Liepāja – Klaipēda.

“Bernātu dabas parks aptver seno Litorīnas jūras atkāpšanās rezultātā izveidoto vaļņveida kāpu teritoriju, kas veidojusies pirms 7,5-2,8 tūkst. gadu un kuru vēlākā posmā pārklāja intensīvā eolās smilts akumulācija. Laika gaitā senās jūras gultne pārklājās ar augu valsts segu un apauga ar mežiem.

Aizsargājamā teritorija atrodas Piejūras zemienes Bārtavas līdzenumā, kura aizņem 1-3 km platu joslu gar tagadējo Baltijas jūras krastu, ietverot pludmali, priekškāpu joslu, seno (Litorīnas laika) un jaunāko, ceļojošo pārpūsto kāpu joslu, Litorīnas jūras akumulatīvo līdzenumu, kas pieslēdzas Litorīnas laika lagūnas - Liepājas ezera līdzenumam. Šīs teritorijas virsas augstuma atzīmes svārstās no 0-6 m līdz 20-30 m kāpu joslā, sasniedzot 37 m Pūsēnu kalnā, kas ir augstākais sauszemes punkts visā tagadējā Latvijas jūras krasta joslā.

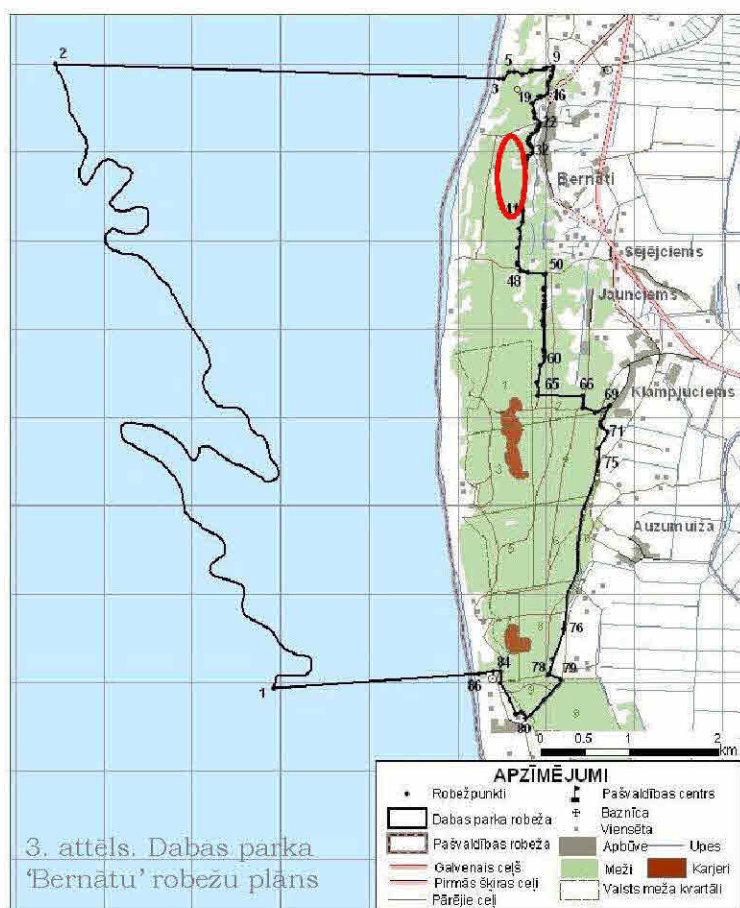
Dažus kilometrus platā krasta josla stiepjas 12-12,5 km garumā no Ķupukalna (Ķupu kāpas) Jūrmalciema dienvidos līdz Bernātiem - Skatrei ziemeļos.

Tā ir teritorija, kas ietver Latvijā visplašākās un augstākās Papes-Jūrmalciema- Bernātu jūras krasta kāpu grēdas vidus un ziemeļu daļu, ar dabisku, cilvēku darbības un dabas procesu pārveidotu kāpu ainavām un cilvēku darbību izprovocētas un atbrīvotas dabas stihijas pilnīgi pārveidotu sākotnējo jūras krasta kāpu joslas ainavu Jūrmalciema apkārtnē pirms vairākiem gadsimtiem.

Aizsargājamās teritorijas robežās Bārtavas līdzenumu raksturo samērā vienkārša ģeoloģiskā uzbūve. Griezuma augšējo (virsējo) daļu veido dažāda graudainuma, bet pārsvarā smalkas smilts sega, kuras biezums ir mainīgs.

Līdzenumā tas maksimāli sasniedz 7-8 m. Vienīgi augsto kāpu joslā tas sasniedz 20-40 m biezumu.” (Izstrādātais dabas aizsardzības plāns (2004.gadā), dabas parkam “Bernāti” – izsmēloši apraksta šo teritoriju. Tur var sīkāk iepazīties ar vietas aprakstu par teritorijas vispārējo informāciju, fizisko, ģeogrāfisko, bioloģisko un sociālekonomisko raksturojumu.)

1.2 TERITORIJAS NOVIETOJUMS DABAS PARKĀ "BERNĀTI"

Dabas parks "Bernāti" atrodas Nīcas novada, Nīcas pagastā un aizņem 2945 ha lielu platību (3. attēls). Dibināšanas gads 2004.

Plānotā teritorija 25,5 ha platībā ar taku izveidi atrodas dabas parka ziemeļu pusē, paralēli jūrai, starp atpūtas nometnēm un dzīvojamām mājām Bernātu centrā. Tā ir neliela daļa no visas kopējās teritorijas, bet ļoti tuvu galvenajam iebraucamajam ceļam un esošai autostāvvietai.

2 ESOŠĀS AINAVAS IZPĒTE UN ANALĪZES 25,5HA PLATĪBĀ

2.1 TERITORIJAS RAKSTUROJUMS

Dabas parka "Bernātu" teritorija veidota kopš 20.gs. divdesmitajiem gadiem, kā atpūtas un kūrortu vieta. Turamāko attīstību pārtrauca padomju gadi, kad piekrastes zona bija slēgta, līdz ar to apstājās teritorijas tālākā izveide. Pēdējos padomju gados šajā teritorijā turpināja attīstīt atpūtas nometnes, bet ar dažādiem ierobežojumiem un noteikumiem. Dabas parka statūts iegūts tikai 2004.gadā. Pēc neatkarības atgūšanas un slēgto zonu likvidēšanas teritorija kļuva brīva apmeklētājiem, iedzīvotājiem visā tās teritorijas plašumā. Mūsdienās apmeklētāju skaits pieaug. Cilvēku kustība dabas parka teritorijā vairāk ir haotiska un tikai dažās vietās tā ir sakārtota.

Atpūtnieki šo vietu bija iecienījuši jau 20.gs divdesmitajos gados. Tradīcijas ir saglabājušās līdz mūsdienām. Te brauc gan ziemā, gan vasarā. Apmeklē vasarnīcas, sporta un atpūtas nometnes, pludmali un pastaigājas pa gleznaino ainavu, bet ziemā izbauda slēpošanas priekus.

Plānotā teritorija aizņem 25.5ha lielu platību no kopējā dabas parka. Teritoriju klāj skaistas dabas ainavas.

Netālu no teritorijas atrodas galvenā autostāvvietā un ceļš. Apmeklētājiem šo teritoriju ir vēlme iepazīt, bet dēļ mežainajām kāpām, kuras ir augstas, sarežģītas formas, patvaļīgi iestaigātais celiņu tīkls cilvēkiem nerada pārliedību, kā teritorijā var orientēties. Tā rodot lielu noslogojumu tuvākā apkārtnē pie iebraucamā ceļa (plānotās teritorijas ziemeļu puse). Plānotās teritorijas dienvidu puse maz apmeklēta, lai gan celiņu tīkls savā laikā ir veidots, bet nav pabeigts un iespējams trūkst savienojumi savā starpā. Kādreiz veidotais celiņu tīkls aptver daudz lielāku platību dabas parkā. Plānotajai teritorijai daudz taku un celiņu savienojumi ar apkārtnējo vidi, kas ir jārespektē. Kā piemēram: aiz robežas ziemeļu pusē atrodas J.Čaktes pieminēklis, rietumu pusē atrodas atpūtas nometnes un senās villas u.c. Patreiz ēkas atdalītas ar slēgtu žogu.

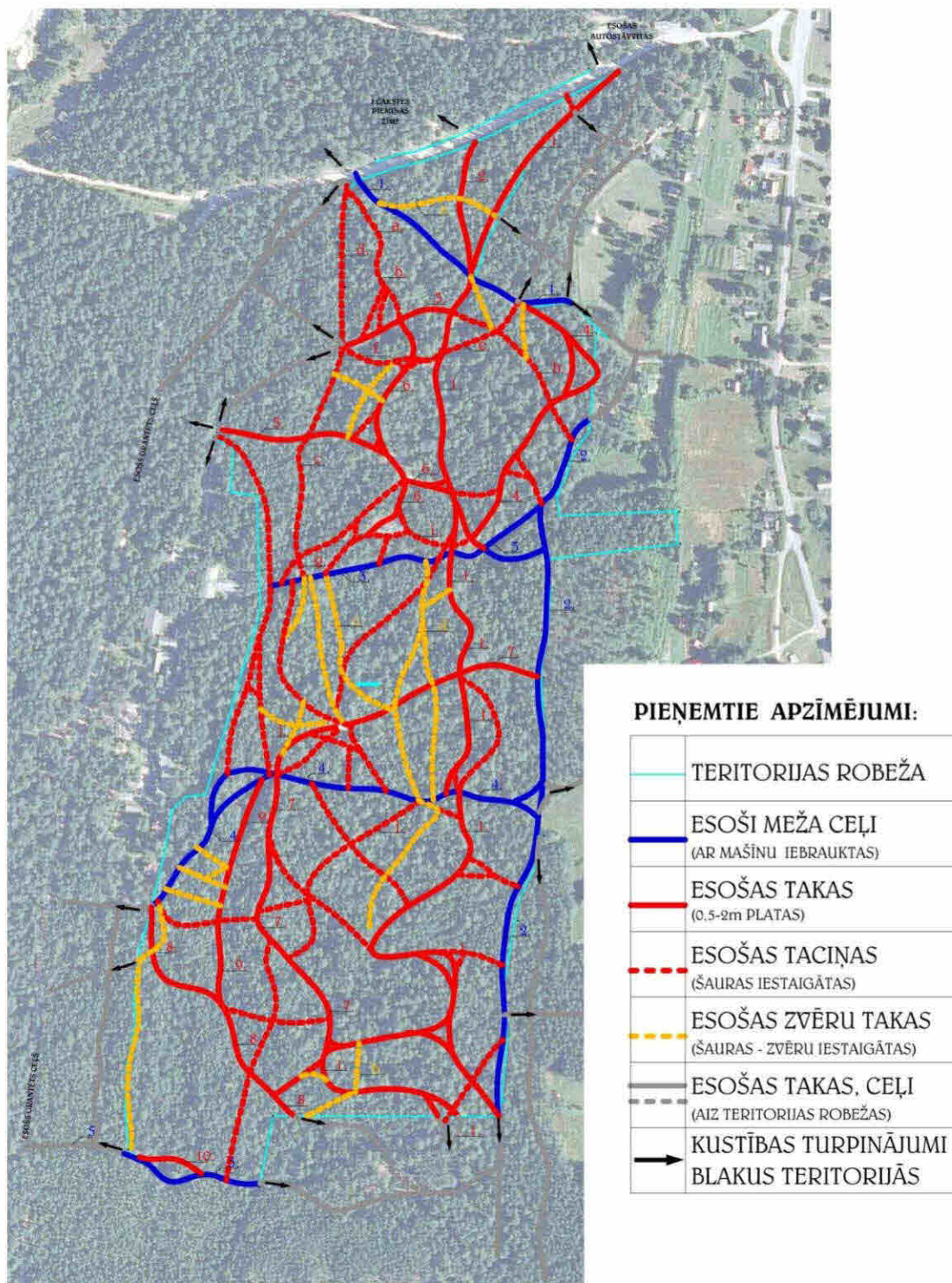
Vēl šo teritoriju degradē cilvēki, kuri neizprot vai nezin, ko drīkst darīt dabas parkā. Viens no faktoriem - daži ceļi ir gana plati, lai par tiem pārvietotos ar transportu. Vietām var manīt, ka to izmato motociklisti un citu spēkratu vadītāji, kuri izbraukā mežainās kāpas.

2.2 ESOŠĀS TERITORIJAS KUSTĪBAS ANALĪZE - CEĻU UN TAKU SADALĪJUMS PA PLATUMIEM

Apskatot teritoriju un pasūtītāju vēlmi pēc dabas takām, izvērtēju nepieciešamās ainavu analīzes.

Izpētīju teritorijā pastāvošo kustību. Daļa takām ir turpinājumi blakus teritorijās. Zīmējot kustības analīzi - apvienoju to ar esošo ceļu un taku platumiem. Plānā takas iedalīju četrās lielās grupās.

AINAVU ANALĪZES SHĒMA M 1 : 5000

2.2.1 ESOŠI MEŽA CEĻI

Esošie meža ceļi atrodas teritorijā un gar teritoriju. Pēc statūta tie ir servitūta ceļi un iebraukātas platas takas ar transportu. Vidējais platums svārstās ap 2,50 m. Ainavas analīzes shēmā parādīta ar zilo krāsu.

1. MEŽA CEĻŠ

4,5,6. attēls. Bides dažādos ceļa posmos.

Situācija:

Iebraukāts meža ceļš. Ceļa viens gals savienots ar galveno grantēto ceļu, otrs gals savienojas ar shēmā atzīmēto 2. ceļu. Krustojumā tas beidzas.

1. meža ceļš sasniedz ap 250m garumu.

Sākuma posmā (ziemeļu rietumos) ceļam pamatne viegli stabila (attēls 4). Beigu posmā ceļš kļuvis smilšains ar irdenu, nestabilu pamatni (attēls 5). Pie galvenā grantētā ceļa nobrauktuve ir ar reljefa starpību – automašīnām grūti pārvarama.

Ieteikumi:

Ceļam nav nepieciešama transporta kustība, jo apkārtējie ceļi nodrošina piekļuvi pie dzīvojamām ēkām un zemesgabaliem. Ceļa abos galos uzstādīt nepieciešamās ceļa zīmes. Turpmāk ceļu lietošanu atstāt gājējiem. Nepieciešamas norādes, lai neapmaldītos un soliņi atpūtai.

2. MEŽA CEĻŠ

7,8. attēls. Bides dažādos ceļa posmos.

Situācija:

Meža ceļš atrodas gar teritorijas austrumu robežu. Savienojas ar shēmā atzīmēto 1. ceļu, 3. ceļu, 4. ceļu un beigās savienojas ārpus teritorijas ar 5. ceļu. Daļa ceļa atrodas teritorijā, daļa ārpus tās.

2. ceļš sasniedz ap 700m garumu gar projektēto teritoriju. Kopējais ceļa garums ir garāks.

No šī ceļa atzarojas daudzi citi ceļi uz mājām, būvēm un mežu. Ceļš ir ar vieglu stabilu pamatni teritorijas robežās.

Ieteikumi:

Ceļu saglabāt bez izmaiņām. Var izmantot kā papildus izejas un ieejas plānotajā dabas taku teritorijā.

3. MEŽA CEĻŠ

9,10,11. attēls. Bides dažādos ceļa posmos.

Situācija:

Iebraukāts meža ceļš. Viena ceļa gals savienots ar shēmā atzīmēto 2.ceļu, bet otrs beidzas pie blakus teritorijas žoga, bez apgriešanās iespējām.

3. ceļš sasniedz ap 260m garumu, kur pie 2.ceļa sazarojas.

Sākumā posmā (austrumu pusē) ceļš ir ar vieglu stabilu pamatni, kas pāriet ļoti irdenā, nestabilā segumā (attēls 9). Beigu posmā ceļš kļūst ar stabilāku pamatnes segumu, bet sašaurinoties pārtop platā takā (attēls 10 un 11).

Ieteikumi:

Ceļu atstāt gājēju lietošanā un transportu atļaut izmantot tikai īpašos gadījumos. Krustojumā pie 2. ceļa uzstādīt atbilstošas ceļa zīmes. Nepieciešamas norādes, lai orientētos teritorijā.

4. MEŽA CEĻŠ

12,13. attēls. Bides dažādos ceļa posmos.

Situācija:

Meža ceļš. Ceļš savienojas ar shēmā atzīmēto 2.ceļu un iziet uz grantētu ceļu.

4. ceļš sasniedz ap 350m garumu teritorijā, kur pie 2.ceļa sazarojas. Ceļš ieiet blakus teritorijās un iziet uz tuvāko grantēto ceļu. Kopējais garums ir lielāks.

Ceļš teritorijā, visā garumā ar vieglu stabilu pamatni.

Ieteikumi:

Ceļu atstāt gājēju lietošanā, bet transportu atļaut izmantot tikai īpašos gadījumos. Ceļa krustojumā pie nr.2 nepieciešams uzstādīt atbilstošas zīmes. Ieteicams papildināt ar taku norādēm, lai vieglāk orientētos teritorijā.

5. MEŽA CEĻŠ

14,15. attēls. Bides dažādos ceļa posmos.

Situācija:

Meža ceļš. Ceļš savienojas ar shēmā atzīmēto 2.ceļu un iziet uz grantētu ceļu.

5. ceļš sasniedz ap 140m garumu teritorijā. Ceļš savienots ar blakus teritorijām un iziet uz tuvāko grantēto ceļu. Kopējais garums ir lielāks.

Ceļš teritorijā mijas ar nestabilu līdz stabilai ceļa pamatnei. Attēlā 14 – ceļa sākums pie grantētā ceļa. Attēlā – 15 atrodas teritorijas robežās.

Ieteikumi:

Ceļu saglabāt bez izmaiņām. Nepieciešams uzstādīt norādes uz plānotajām dabas takām.

2.2.2 ESOŠAS TAKAS

Esošas meža takas atrodas pa visu teritoriju. Tās ir speciāli veidotas, iekoptas un labi iestaigātas. Vidējais platumš svārstās no 0.5m līdz 2.50m. Ainavas analīzes shēmā parādīta ar sarkano krāsu.

1. TAKA

16,17,18,19. attēls. Bides dažādos ceļa posmos.

20,21,22,23 attēls. Bilde dažādos ceļa posmos.

Situācija:

Meža takas posmi speciāli veidoti un iestaigāti. Sākas pretī esošajai autostāvvietai (teritorijas ziemeļu austrumu stūrī). Teritorija beidzas dienvidu austrumu pusē, bet dabā turpinās blakus teritorijā, kur iziet uz 2. un 5. ceļa (zīmētajā shēmā).

1. takas garums teritorijā sasniedz ap 1350m garumu.

Teritorijā taka ir visgarākā, lai gan sastāv no daudziem posmiem. Sākuma posmā (aptuveni puse) taka ir speciāli veidota un kopta. Otrā puse - iestaigāta un takas plātums ir šaurāks.

Taka skar meža pļaviņas un meža ainavas. Paveras daudz skaistu skatu uz apkārtni.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Novērst dažos posmos seguma noslogotību – izveidojot koka laipas, papildus berot priežu skuju un čiekurus. Taku papildināt ar soliem un norādēm.

2. TAKA

24.attēls.

Takas vidus-posmos.

Situācija:

Meža taka speciāli veidota. Sākas pie grantētā ceļa un beidzas krustojumā pie pirmās takas un pirmā ceļa. Takas sākums savienots ar blakus teritoriju, kur pārejot ceļu ir iespējams uzkāpt kalnā un apskatīt J.Čakstes pieminekli.

2. takas garums teritorijā sasniedz ap 130m garumu.

Taka ir plata, lēzena ar nelieliem līkumiem. Pie galvenā grantētā ceļa mazliet aizaugusi.

Ieteikumi:

Taku saglabāt un sakopt. Var attīstīt dabas takas izveidē. Pievienot norādes.

3. TAKA

Situācija:

Meža taka speciāli veidota. Sākas krustojumā pie pirmās un otrās takas, beidzas blakus teritorijā izejot uz ceļu.

3. takas garums teritorijā sasniedz ap 110m garumu.

25,26,27.attēls. Bides dažādos ceta posmos.

Taka iet pāri kaenam. No vienas puses, taka ir stāva (attēls 25), bet no rietumu puses - lēzenāka (attēls 27). Takas augstākajā vietā atrodas apauguši (attēls 26) un apdrupuši betona pamati. No augstākā punkta atzarojas paralēli jūrai vairākas nelielas taciņas.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Risināt takas segumu stāvajā posmā – izveidojot laipas vai koka pakāpienus. Taku krustojumos izveidot norādes. Papildināt ar soliēm.

4. TAKA

28,29.attēls. Bides dažādos ceta posmos.

Situācija:

Meža taka, ko dzīvnieki un cilvēki iestaigājuši. Neliels posms starp pirmo un trešo ceļu.

4. takas garums teritorijā sasniedz ap 270m garumu.

Taka virzās gar nogāzes maļu ar nelieliem līkumiem.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Nepieciešamības gadījumā risināt takas segumu stāvajā posmā – izveidojot koka pakāpienus. Taku krustojumos izvietot norādes. Papildināt ar soliēm.

5. TAKA

30.attēls.
Skats no kalna.

Situācija:

Meža taka speciāli veidota. Sākas kalna virsotnē pie sestās takas un iziet uz grantētu ceļu rietumu pusē.

5. takas garums teritorijā sasniedz ap 160m garumu.

Taka iet no augsta kalna uz leju – gandrīz taisni. No piektās takas atzarojas citas takas – taciņas.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Nepieciešamības gadījumā risināt takas segumu stāvajā posmā – izveidojot koka laipas. Izvietot norādes un solus.

6. TAKA

31,32,33.attēls. Bides dažādos ceta posmos.

Situācija:

Meža taka speciāli veidota. Izvietota pa kalnu virsotnēm – paralēli jūrai.

6. takas garums teritorijā sasniedz ap 230m garumu.

Sestās takas posms ir ļoti kalnains un skaists. Tā ietver augstākās vietas teritorijā. Visā garumā tā ir plata. No augstajām vietām paveras skaisti skati uz apkārtni un meža ainavu.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Nepieciešamības gadījumā risināt takas segumu stāvajā posmā un kāpu virsotnē – izveidojot koka pakāpienus un koka laipas. Izvietot soliņus, norādes un apsvērt iespēju uztaisīt koka tornīti ar skatu uz jūru. Torniša augstumam jābūt nelielam, bet pietiekošam, lai redzētu pāri priežu galotnēm.

7. TAKA

34,35.attēls. Bides dažādos ceta posmos.

Situācija:

Meža takas sākuma posms līdz kalnam speciāli veidots, bet tālāk tas iestaigāts pa kalnu augstākajām vietām.

7. takas garums teritorijā sasniedz ap 570m garumu.

Takas posms ir ļoti kalnains un skaists. Tajā ietvertas augstākās vietas teritorijā. No augstajām vietām paveras skaisti skati uz apkārtni un meža ainavu.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Nepieciešamības gadījumā risināt takas segumu stāvajos posmos – koka kāpnes, koka laipas. Iestaigāto taku posmus ieteicams paveidot nedaudz plātākus. Izvietot norādes un soliņus.

8. TAKA

36,37. attēls. Bides dažādos ceta posmos.

Situācija:

Meža taka speciāli veidota un kopta. Sākas pie ceturtā ceļa rietumu pusē un turpinās teritorijā dienvidaustrumu pusi, kur ieiet blākus teritorijā, bet vēlāk savienojas ar otro un piekto ceļu.

8. takas garums teritorijā sasniedz ap 290m garumu.

Taka teritorijas robežās veidojusies zema, gar kalnu pakājēm veidojot skaistus līkumus.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Nepieciešamības gadījumā risināt takas segumu stāvajos posmos – koka kāpnes. Taku ieteicams paveidot nedaudz platāku dažos posmos. Izvietot soliņus un norādes.

9. TAKA

38,39.attēls. Bides dažādos ceta posmos.

Situācija:

Meža taka iestaigāta starp kalniem ieļējā. Dienvidu gals savienojas ar astoto taku.

9. takas garums teritorijā sasniedz ap 230m garumu.

Taka skar vienu no meža plāvām un savdabīgo veidojumu nogāzes vidu.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Izvietot soliņus un krustojumos norādes.

10. TAKA

40.attēls. Taka pa kreisi atrodas.

Secinājumi:

Meža takas – ceļš. Izveidojies paralēls piektajam ceļam.

10. takas garums teritorijā sasniedz ap 65m garumu.

Taka visticamāk izveidojusies dēļ ceļa līkuma un reljefu. Starp taku un meža ceļu izveidojusies neliela "meža sala". Attēlā 40, taka redzama kreisajā pusē.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Novietojot soliņus, informācijas stendu un norādes.

2.2.3 ESOŠAS TACIŅAS

41,42,43,44,45,46,47,48.attēls. Dažādas takas.

Situācija:

Taciņas ir dzīvnieku un cilvēku iestaigātas. Dažas bijušas veidotas, bet rod sajūtu, ka aizmirtas vai kādu citu iemeslu dēļ maz lietotas. Lielākā daļa tās savieno lielās takas, bet daļa ir neatkarīgas. Teritorijā pēc garuma un skaita tās aizņem visvairāk vietas.

Platums mazāks par 0.50m - pamanāmas. Ainavas analīzes shēmā parādīta ar sarkanu raustītu krāsu.

Taku aprakstā tiek analizētas un vērtētas kopējās, raksturīgās iezīmes dabā (aprakstā netiek izcelta katra atsevišķi).

Taciņu pamati stingri, tikai dažās vietās tie ir irīdēnāki. Dabiski klāti ar skujām un čiekuriem.

Taciņu veidi sastopami ļoti dažādi: līkumaini, kalnaini, taisni, īsi, gari u.c.

Ieteikumi:

Taku ir iespējams attīstīt dabas taku izveidē. Jo īpaši tās, kuras ir savā laikā veidotas, bet aizaugušas (attēli 43,44,45,46). Saglabāt un attīstīt skaistos skata punktus. Izvietot soliņus un norādes.

49,50.attēls. No dažām paveras skaisti skati.

2.2.4 ESOŠAS ZVĒRU TAKAS

Situācija:

51,52,53,54.attēls. Zvēru iestaigātas takas.

Ainavu analīzes shēmā parādītas dažas svarīgākās un pamanāmākās zvēru takas. Takas apsekoju ar nodomu, lai būtu iespējama šo taku tālāka attīstība. vīzijā. Dažas taciņas veidotas sen, bet aizmirstas. Lielākā daļa taciņas ir zvēru iestaigātas.

Ieteikumi:

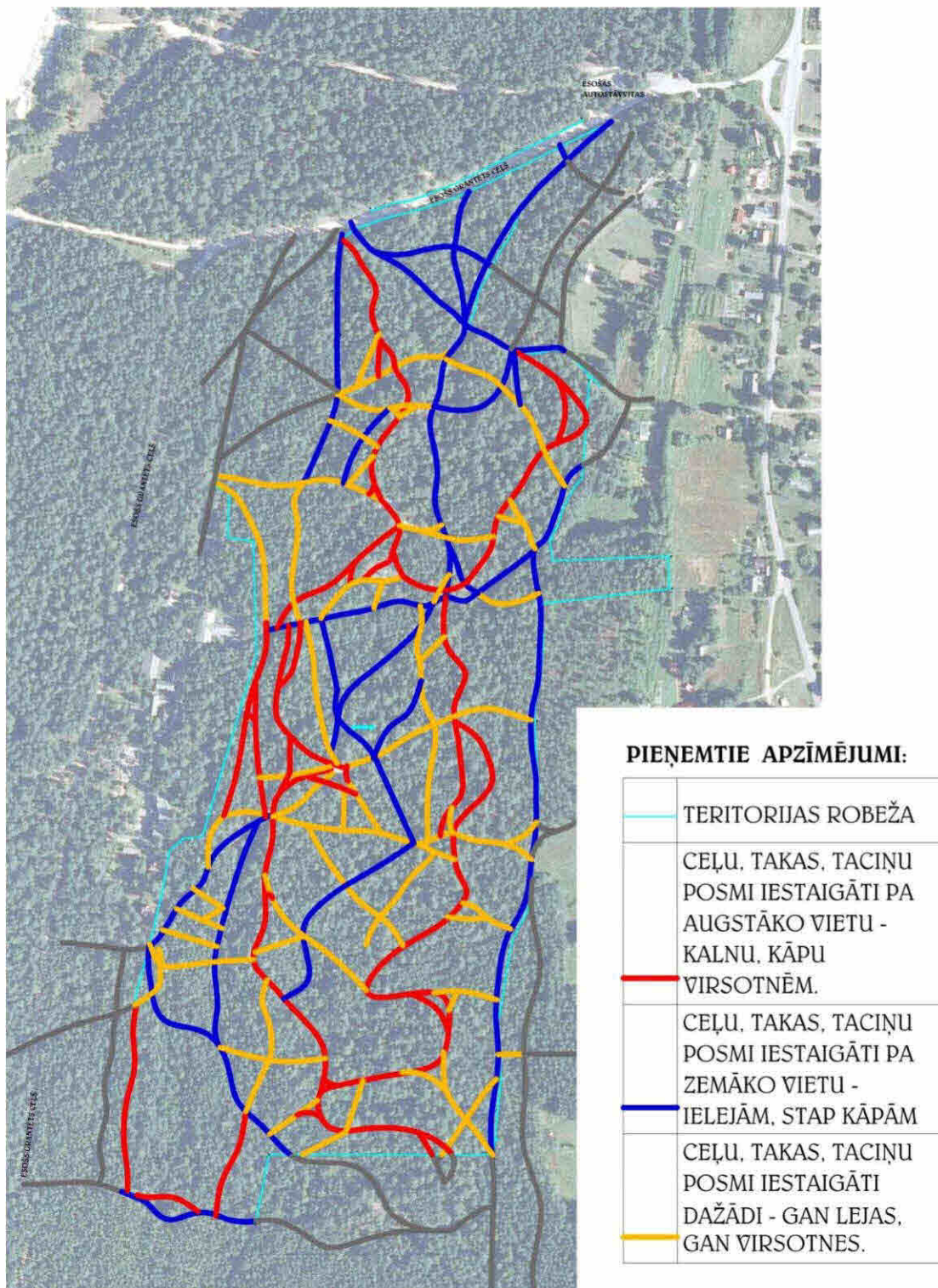
Rūpīgi izvērtējot un pārdomājot zvēru veidotās taciņas ir iespējams attīstīt par dabas takām. Tās prasa no esošajām takām vislielāko iejaukšanās taku pārveidē.

2.3 ESOŠO CEĻU, TAKU UN TACIŅU DALĪJUMS PA RELJEFA AUGSTUMIEM TERITORIJĀ.

Visā teritorijā izteikta reljefa starpības. Vieta ir ainaviski skaista – vērtīga ar savdabīgām reljefa formām. Pētot takas varēja manīt, ka tām ir savs raksturs. Viena no visvairāk redzētajām izteiktajām iezīmēm, ka takas izveidojušās pa reljefa augstumiem. Dažas no takām ir cilvēku veidotas, bet daļa ir dzīvnieku un cilvēku iestaigātas (neapzināti).

Veicot ainavas analīzi teritorijā pa reljefa augstumiem to sadalīju trīs dažādās grupās:

AINAVU ANALĪZES SHĒMA M 1 : 5000

2.3.1 ESOŠO CEĻU, TAKU UN TACIŅU POSMI PA RELJEFA AUGSTĀKAJĀM VIETĀM.

55,56.attēls. Esošas takas reljefa augstākajās vietās.

Situācija:

Takas izveidojušās reljefa augstākajās vietās pa mežu kāpu virsotnēm. No šīm takām paveras skaisti skati uz apkārtni sajūtot reljefa augstumu. Vēl paveras daži tālāki skati uz apkārtni, kas nav sastopami pārējos taku daļījumos.

Ieteikumi:

Saglabāt un attīstīt skaisto skatu vietas un tās iekļaujot dabas takās.

2.3.2 ESOŠO CEĻU, TAKAS UN TACIŅAS POSMI PA RELJEFA ZEMĀKAJĀM VIETĀM.

57,58.attēls. Esošas takas reljefa zemākajās vietās.

Situācija:

Takas izveidojušās reljefa zemākajās vietās starp meža kāpām ielejās. Emocionāli liekas, ka takas ir tumšākas, drūmākas. Šajā iedalījumā savdabīgās reljefa formas var vieglāk saskatīt dabā. Sastopami tikai tuvie skati pret kalnu nogāzēm.

Ieteikumi:

Izveidot interesantu skatu punktus uz apkārtni – mežainajām kāpām.

2.3.3 ESOŠO CEĻU, TAKU UN TACIŅU POSMI PA DAŽĀDIEM AUGSTUMIEM.

59,60.attēls. Kalnu nogāzes.

Situācija:

Takas ar dažādiem augstumiem. Tās savieno augstās takas ar zemajām un kuras nav pieskaitāmas ne pie augstajām un ne pie zemajām takām. Šīs takas ir interesantākas, jo var izbaudīt pāreju no viena uz otru augstumu.

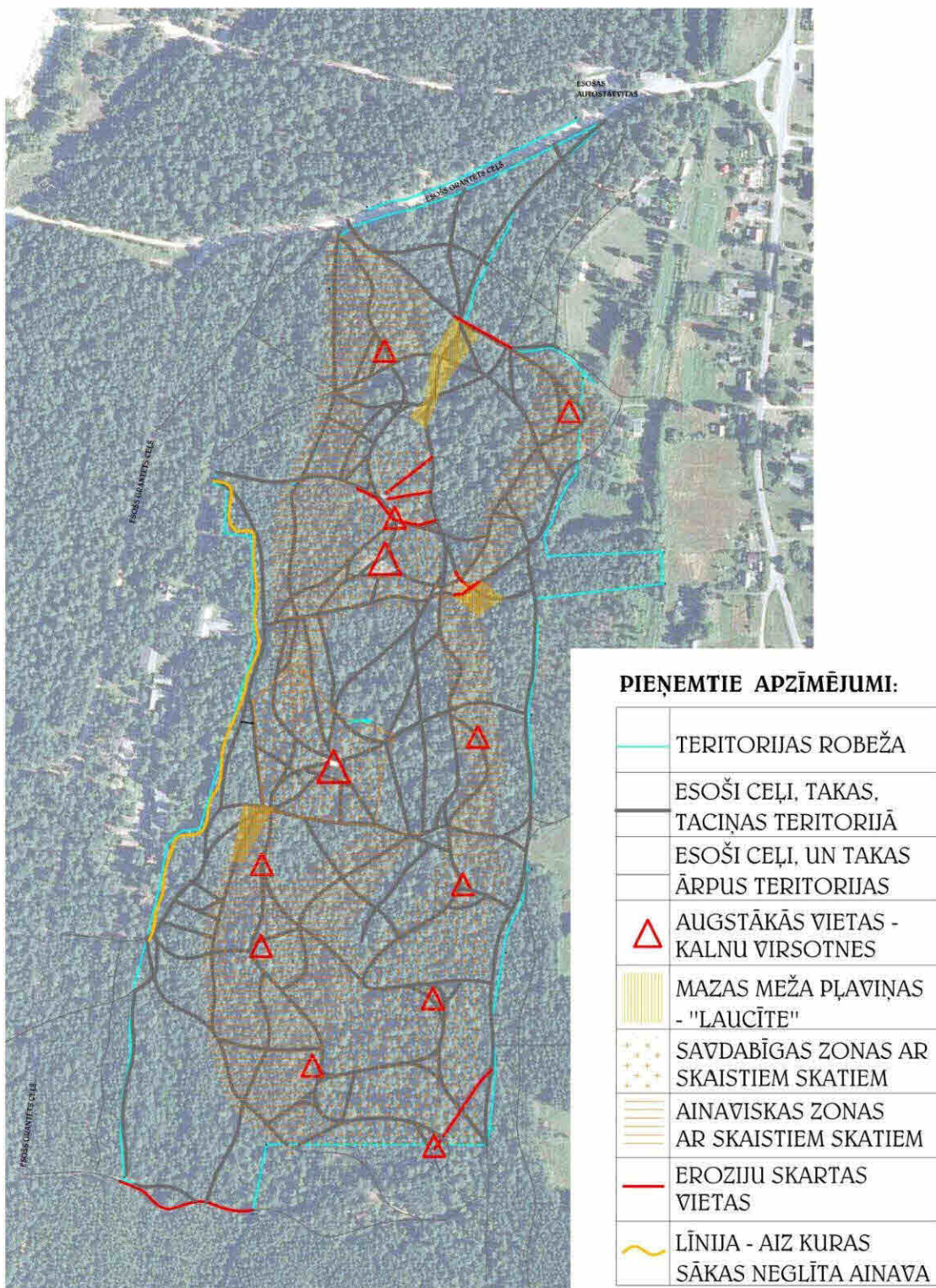
Ieteikumi:

Iespējams izveidot interesanta dabas takas baudot reljefa starpību un rezultātā gūstot dažādas emocijas.

2.4 ESOŠO ZONU UN AKCENTU SADALĪJUMS TERITORIJĀ.

Apskatot mežu radās vērtējumi, dažādas lietas ko vēlējos izcelt. Netika pētīta ne flora, ne fauna (atstājot profesionāļu ziņā). Teritoriju apskatīju no ainavas skatījuma. Dabas parks izceļas ar skaistajām meža kāpām, mazām meža pļavām, savdabīgi skaistām vietām un skatiem.

AINAVU ANALĪZES SHĒMA M 1 : 5000

2.4.1 AUGSTĀKĀS VIETAS - KALNU VIRSOTNES

61.attēls. Kalnu virsotne.

Situācija:

Kalnu un kāpu virsotnes teritorijā ir vienas no skaistajām. Tās dabā nedaudz apgrūtina saskatīt, jo nav atklāta telpa. Plānā šīs vietas apzīmētas ar trijstūri. Lielākie trijstūri apzīmē augstākās virsotnes teritorijā. No tām paveras ļoti skaisti skati uz apkārtni. Virsotņu formas ir dažādas, biežāk sastopamas - izstieptas paralēli jūrai.

Ieteikumi:

Iekļaut apskatē un ar koku laipām ierobežot pastaigas zonu, lai saudzētu apkārtni. Izvietot soliņus atpūtai.

2.4.2 MAZAS MEŽA PĻAVIŅAS - "LAUCE"

62.attēls. Meža lauce.

Situācija:

Tās ir nelielas dažādas formas atklātas telpas – meža pļavas – lauce. Šādi veidojumi teritorijā sastopami trijās vietās. Lauces klāj zālājs un krūmi gar lielajiem kokiem. Visas meža mazās pļaviņas atrodas kalna pakājē.

Ieteikumi:

Var iekļaut dabas takas izveidē – izmantojot esošās takas.

2.4.3 SAVDABĪGAS ZONAS AR SKAISTIEM SKATIEM

63,64,65.attēls. Savdabīgas un skaistas vietas.

Situācija:

Iezīmētās zonas visvairāk atšķiras no pārējās teritorijas. Izceļas ar savdabīgiem skatiem, dabas veidojumiem. Ainaviski ļoti skaistas meža ainavas. Shēmā iezīmētas četras zonas.

Divas zonas sakrīt teritorijā ar augstākajām vietām. Izceļoties reljefam un augiem. Trešā zona atrodas dienvidrietumos – neliela. Tā ir mitra ieplaka

nogāzes vidū. Ceturtā zona atrodas teritorijas dienvidaustrumos. Šī zona ir vislielākā. Paralēli jūrai ar ļoti viļņainu formu un lielu augstuma starpību izveidojušās kalnu grupas. Šajā zonā sastopamas daudz skaistas, liela auguma priedes.

Ieteikumi:

Parādīt cik pati daba ir skaista. Informējot cik īpašas un saudzējamas ir šīs vietas.

2.4.4 AINAVISKAS ZONAS AR SKAISTIEM SKATIEM

66,67.attels. Skaisti skati.

skaistajiem, lielajiem skuju vainagiem un interesantām resnām stumbru formām. No zemsedzes augiem – viršu audzes.

Ieteikumi:

Uzmanīgi izturēties pret šīm īpaši skaistajām vietām un iespēju robežās parādīt šo dabas daudzveidību.

Situācija:

Iezīmētas tās zonas teritorijā, kur paveras daudz ļoti patīkami skati. Visā teritorijā nav neglītu un garlaicīgu vietu. Dabā šī ainava izceļas starp savdabīgo zonu un pārējo teritoriju. Šajās vietās sastopami ļoti skaisti koki, krūmi un zemsedzes augi. Visvairāk no kokiem izceļas priedes ar lielumu ar

izceļas priedes ar lielumu ar

2.4.5 EROZIJU UN NOSLOGOTĪBAS SKARTAS VIETAS

Situācija:

68,69, 70.attels. Dažādi skati.

Skartās saudzējamās vietas var iedalīt trīs grupās:

- a. Šī vieta dabā izveidojusies laika apstākļu un dzīvnieku pārvietošanās rezultātā. Saudzējamās vietas teritorijā sastopamas nedaudz un nav bīstamas, ja tās tiek pieskatītas.
- b. Vieta ar traušu pamatni, kuru ietekmē daba, bet visvairāk cilvēka noslogojums. Tās ir augstākās vietas mežā, kur cilvēks vēlas ne tikai uzkāpt, bet

ziemā slēpot un vizināties ar ragaviņām. Šīm vietām jāpievērš uzmanība un ja nepieciešams veikt atbilstošus pasākumus.

c. Visvairāk bojātās vietas ir cilvēku darbības rezultātā. Tiek skarts reljefa slīpums, kas neiztur noslogotību. Visvairāk šo vietu bojā neatbilstoša braukšana ar transportu, kur nav domāts viņu pieļietot. Nopietnāk jāpiedomā par atbilstošiem pasākumiem, kuri vismazāk kaitē dabas parkam.

Ieteikumi:

Veidot koka laipas, koka pakāpienus, lai neveicinātu zemes eroziju. Uzstādīt ceļa zīmes, lai papildus atgādinātu par dabas parka noteikumiem.

2.4.6 LĪNIJA - AIZ KURAS SĀKAS NEGLĪTA AINAVA

71.attēls.

Žogs gar nometnes saimniecības zonu.

Situācija:

Gar robežu atrodas vecs, metāla nesimpātisks žogs, aiz kura var redzēt dažādu ēku saimniecības pagalmus ar nekvalitatīvām būvēm. Apskatot teritorijā tās neatrodas, bet dabā skati sedzas tik tālu, cik var redzēt (tas nebeidzas ar teritorijas robežu).

Ieteikumi:

Neattīstīt tuvumā pastaigu takas.

Perspektīvē, vienoties ar apsaimniekotājiem par žogu un saimniecības pagalmu sakopšanu.

3 VĪZIJA – DABAS TAKAS

3.1 TERITORIJAS VĪZIJA

Viziju noteica pasūtītāju vēlme šajā teritorijā - izveidot dabas takas un novietot skulptūras (no Nīcas teikas motīviem).

Apsekojot teritoriju, redzot esošo taku sistēmu, radās doma par ceļu izmantošanu un sakārtošanu, cenšoties neveidot jaunus ceļu tīklus. Pēc dažādajām ainavu analizēm nāca secinājumi, ka teritorija nav norobežojama no apkārtējās vides. Visā dabas parkā ceļu un taku tīkls ļoti saistīts savā starpā.

Vietai ir sava sena vēsture, ko nevar neņemt vērā. "Simboli", kas atrodami šajā apvidū atgādina par latvisko laika periodu sākumu, kad veidots parks. Viena no ievērojamākām piemiņas zīmēm ir pirmā Latvijas valsts prezidenta vēlējums šajā skaistajā vietā izveidot kūrortu.

Pamazām iepazīstot vietu radās doma dabas takām dot latvisku - mitoloģisku iezīmi. Latviešu mitoloģija ir ciešā mijiedarbībā ar dabu. Vizijā pamazām iedziļinoties radās idejas un vajadzības:

- Jāizveido dabas takas,
- Jāatrod vieta skulptūrām no Nīcas teikas,
- Jārada interese par vietu - dabas parks "Bernāti",
- Jāatrisina saudzīga pārvietošanās pa "jūtīgām" vietām (kāpu virsotnes, nogāze u.c),
- Jāvar teritorijā viegli orientēties,
- Dabas takas izveidot ar latvisku mitoloģisku iezīmi,
- Jaunizveidotās takas sasaistīt ar apkārtējām esošajām takām un ceļiem (funkcionāli un tematiski),
- Teritoriju noslogot vienmērīgi (tagadējā situācijā ziemeļu gala noslogojums ir daudz lielāks, nekā vidus un dienvidu puse),
- Nepieciešamas atpūtas un spēļu vietas (piemēram: soliņi, lāpenes, šūpoles)

Izveidoju septiņas takas ar nosaukumiem, katrai piešķirot savu tēmu un vizuāli papildinot ar krāsainiem akcentiem. Pārējās esošās takas atstāju, kā savienojumus vienai ar otru, ja izvēlās mainīt maršruta garumu vai tēmu. Vēl atstāju iespēju tālākā perspektīvā izveidot jaunas tematiskas dabas takas, kuras iziet no plānotās teritorijas. Piemēram ar laiku varētu izveidot "vēsturisko taku", kur apskatītu, esošās villas, J.Čakstes pieminekli, atpūtas un sporta nometnes, zvejnieku sētas un citas interesantas vēsturiskas liecības.

Takas dabā vizuāli papildīnu ar vārtu motīvu – ieeja un izeja, sākums un beigas. Katra tematiskā taka atbild par savu "uzdevumu" vai "ideju". Nosaukumi atspoguļosies vārtu motīvos ar atbilstošiem latvju rakstiem. Lai labāk varētu orientēties, tad katrai takai latvju rakstu zīmes būs attiecīgajā krāsā. Visā plānotajā teritorijā krustojumos izvietāju norādes, lai vieglāk orientēties. Soliņus novietāju vietās ar skaistiem skatiem uz apkārtni.

3.2 PLĀNOJUMS UN KOMPOZĪCIONĀLAIS RISINĀJUMS

Plānojuma struktūru un kompozicionālo risinājumu nosaka esošā vieta un esošās iespējas.

Kompozīciju noteica esošie celiņi un taku tīkli, reljefs un pati daba. Daba šajā zonā tiek respektēta un pēc iespējas mazāk izmainīta. Reljefs teritorijā sarežģīts. Daļa kāpas ir paralēli jūrai līkloču formās. Takas centos apvienot, savienot un izvīt tā, lai rastos īsas un garas takas, takas pa ielejām un kāpu virsotnēm, izsauļotākas un noēnotākas takas. Plānojums veidots, lai vienmēr būti interesanti iepazīties ar daudzajām takām, ceļiem un to virzieniem. Šādi radot iespēju pastaigu laikā izvēlēties taku garumu un daudzumu.

Dabas takas iedalīju četrās grupās:

1. Pirmā grupa. Plānota kā centrālā taka – Laimas taka. Viena galvenā taka, kura izvijas cauri visai teritorijai. Takas sākums un beigas saslēdzas tieši ar teritorijas izejām. Takas sākuma posmā, ziemeļu pusē sastopams teritorijas galvenais akcents – skulptūras ar Nīcas teikumu motīviem.
2. Otrā grupa. Vizuāli neatšķiras no galvenās takas. Tās ir garas, aktīvas un platas. Šajā grupā atrodas Māras, Saules un Mēness takas. Funkcionāli atšķiras, ka takas ieejas un izejas atrodas tālāk no galvenajām ieejām un izejām.
3. Trešā grupa. Šajā grupā iedalītas īsas takas. Tās ir Dieva, Pērķona un Juma takas. Šīs takas dažādos veidos papildina teritorijas un taku tematikas burvību.
4. Ceturtā grupa. Šeit piederas visas pārējās takas, taciņas. Galvenais uzdevums: saglabāt saikni ar apkārtējām teritorijām, ieejas un izejas plānotajā teritorijā, savienojumi starp tematiskām takām.

Plānotajā teritorijā izveidotas četras galvenās ieejas – izejas un pakārtotās ieejas – izejas, kuras savienojas ar blakus teritorijām. Divas atrodas teritorijas ziemeļu pusē un divas dienvidu pusē. Galvenās takas sākums atrodas pretī autostāvvietai (ziemeļu pusē) un iziet teritorijas dienvidu pusē uz esošā servitūta ceļa. Trešā eja atrodas teritorijas ziemeļu pusē attālāk no esošās autostāvvietas. Šī eja savienojas ar pretējo teritoriju pāri grantētajam ceļam, kur tuvumā atrodas J.Čaktes piemiņas zīme. Ceturtā eja atrodas teritorijas dienvidu pusē un iziet uz esošā servitūta ceļa. Ir iespējams praktiskāks ejas izvietojums, bet tam traucē esošais privātais zemesgabals.

3.2.1 LAIMAS TAKA – RAKSTU ZĪMES SARKANAS

“Gaiša, gaiša uguns deg

Tumšajā kaktiņā:

Tur Laimiņa mūžu raksta

Mazajam bērniņam.”

Latviešu mitoloģijā Laima - dieviete, kura atbild par likteni. Viss biežāk sastopamās rakstu zīmes ir "skujuas raksts" vai "Laimas slotiņa".

Laimas takai devu sarkanu krāsu. Sarkanā krāsa dabā parādīsies simbolu rakstos uz vārtiem un nelielajām ceļu norādēm, lai nenomaldītos. Nelielās rakstu zīmes būs redzamas uz trim "Laimas istabiņām" (lāpenes).

Laimas taka sākas pie esošās autostāvvietas un beidzas teritorijas pretēja pusē. Teritorija plānota kā centrālā taka.

Laimas taku ziemeļu un dienvidu galu noslēdz "vārti". Takas visā garumā trijās vietās izvietotas "Laimas istabiņas" – tās ir lāpenes ar niedru vai salmu jumtu, koka galdū un soliēm. Tās simbolizētu cilvēka mūžu: bērnību – jaunību, pilnbriedu un mūža nogali – vecumu. "Laimas istabiņas" netiks iezīmētas pa vecumu grupām. Vēl šo taku papildinās garie koka soli un laukums ar skulptūrām.

Laimas taka būs dažāda, kā daudzveidīga cilvēku mūžs: saulaināki brīži, tumšāki periodi, līdzieni un kaļnaini mirkļi.

3.2.2 MĀRAS TAKA – RAKSTU ZĪMES ZAĻAS

"Pilna Māras istabiņa
Sīku, mazu šūpulīšu:
Kad to vienu kustināju,
Visi līdzīgi līgojās."

Latviešu mitoloģijā Māra – dieviete māte, kura atbild par vairākām lietām: dzīvību uz zemes, mežu, ūdeni, vēju utt. Māras taka plānotajā teritorijā simbolizētu dabas daudzveidīgumu. Rakstos parādās līkloču formās, krustu krusts vai Māras krusts.

Māras takai devu zaļu krāsu. Zaļā krāsa dabā parādīsies rakstos uz vārtiem un nelielajām ceļu norādēm, lai nenomaldītos. Nelielas rakstu zīmes parādīsies uz stendiem dabas parku "Bernāti".

Māras taka sākas nedaudz tālāk no esošajām autostāvvietām. Kopējo ieeju daļa ar Saules un Mēness taku. Teritorijā plānota nākamā grupā aiz galvenās Laimes takas. Otrajā galvenajā grupā ietilpst Māras, Saules un Mēness takas.

Māras taku ziemeļu un dienvidu galu noslēdz "vārti". Takas visā garumā izvietoti stendi par dabas parku "Bernāti". Astoni stendi, kuros aprakstītas, attēlotas, izskaidrotas un uzskaitītas aizsargājamās sugas. Viss par:

1. Ūdeni – Baltijas jūru, viļņiem, ūdens straumēm uc.,
2. Zivis, vēži un citas ūdens radības, ,
3. Gaiss – klimats, vējš, lietus, sniegs, krusa, zibens, pērkos uc.,
4. Putni, kukaiņi un citas lidojošas radības, uc.,
5. Zeme – ģeoloģija, kāpas uc.,
6. Augi, mežs, pļavas, koki, puķes, krūmi uc.,
7. Dzīvnieki, rāpuļi, tārpi uc.,

8. Kas ir dabas parks? (Filozofiskas pārdomas un secinājumi, kāpēc dabas parks nepieciešams, kā pret to jāizturas un kas tajā ir tik īpašs.)

Māras taka plānā izskatās līkloču formā, kas atgādina latvju rakstu zīmes. Ne tikai vizuālais izskats noteica tās nosaukumu, bet arī dabā sastaptais un redzētais. Daļu no stendu tēmām var ieraudzīt tur pat dabā.

3.2.3 SAULES TAKA – RAKSTU ZĪMES DZELTENAS

“Pār jūriņu, pār Daugavu
Saulītei roku devu
Man piebira pilni pirksti
Dimantiņa gredzentiņu.”

Latviešu mitoloģijā Saule tiek godināta un cienīta, simbolizējot mūžīgo dzīvību un kustību. Saules taka simbolizē sauli un dzintaru, ko latvieši pielīdzina saules akmenim. Takas nosaukums radās pēc saulainajām un smilšainajām kāpu virsotnēm, kas atgādina jūras krastu.

Saules takai devu dzeltenu krāsu. Dzeltenā krāsa dabā parādīsies rakstu zīmes uz vārtiem, nelielajām ceļu, lai nenomaldītos. Saules raksta zīmes parādītos uz stendiem ar aprakstiem par dzintariem.

Saules taka sākas nedaudz tālāk no esošajām autostāvvietām. Kopējo ieeju daļa ar Māras un Mēness taku. Teritorijā plānota nākamā grupa aiz galvenās Laimas takas. Plānotajā teritorijā Saules taka izvīta pa mežaino kāpu virsotnēm un saulainākajām vietām dabā.

Saules taku ziemeļu un dienvidu galu noslēdz “vārti”. Takas visā garumā izvietoti četri stendi, kuros aprakstīta, attēlota, izskaidrota un salīdzināta dzintara daudzveidība:

1. Baltais dzintars – kā tas veidojies, kāpēc balts un ko tas simbolizē,
2. Dzeltenās krāsas dzintars – kā tas veidojies, kāpēc dzeltens un ko tas simbolizē,
3. Sarkanās nokrāsas dzintars - kā tas veidojies, kāpēc sarkans un ko tas simbolizē,
4. Tumšās krāsas dzintars - kā tas veidojās, kāpēc tumšs un ko tas simbolizē,

Lai nedaudz saskatītu jūru un iespējams vērot saulrietu piedāvāju izveidot nelielu koka torni teritorijas augstākajā kāpā.

3.2.4 MĒNESS TAKA – RAKSTU ZĪMES ZILAS

“Ei, Saulīte, Mēnestiņ,
Kur jūs skaisti mījaties:
Kur saulīte ziemu teķ,
Tur vasaru Mēnestiņš.”

Latviešu mitoloģijā Mēness vienlīdz godināts un cienīts, kā saule. Mēness daudzveidība cilvēka un dabas procesos ir ļoti svarīga (lauksaimniecībā u.c.) Taka simbolizētu nakts tumšumu un mēness fāzes. Šūpoles būtu, kā simbols mēness nepārtrauktai mainībai – kustībai visā dzīvajā.

Mēness takai devu zilu krāsu, kas simbolizētu naksnīgās debesis. Zilā krāsa dabā parādīsies latvju rakstu zīmēs uz vārtiem un šūpoļu koka

konstrukcijās. Takas nosaukums radās, pēc saulainajām un smilšainajām kāpu virsotnēm nokāpjot kāpu pakājē.

Mēness taka sākas nedaudz tālāk no esošajām autostāvvietām. Kopējo ieeju daļa ar Saules un Māras taku. Teritorijā plānota nākamā grupa aiz galvenās Laimes takas. Plānotajā teritorijā Mēness takas daļa izvīta pa mežaino kāpu ieleju.

Mēness takas ziemeļu un dienvidu galu noslēdz "vārti". Taka sadalīta četros posmos, kur izvietotas četru vaida šūpoles. Tās simbolizētu dabas ritmus – četri gadalaiki, četras mēness fāzes, četras debespuses u.c., Visam ir savs ritms, savs gājums, savas paražas.

1. Šūpušķli iekārti starp esošajiem kokiem (~ 3-5 gab.)
2. Sviru šūpoles (~ 3-5 gab.)
3. Klasiskās šūpoles (~ 3-5 gab.)
4. Lieldienu šūpoles (max 3gab. – var būt dažāda lieluma)

3.2.5 DIEVA TAKA – RAKSTU ZĪMES BALTAS

"Dievs man deva,
Dievs man deva,
Dievs rokā neiedeva,
Dievs rokā neiedeva,
Iekams pati nedarīju."

Latviešu mitoloģijā Dievu godina un ciena, simbolizējot visu augsto, visuma tēvu. Dieva taku izvēlējos īsu. Tai ir izteikta pāreja no meža tumšās vietas uz izsauļotu vietu – meža lauci. Šajā vietā sastopama liela dabas augu daudzveidība. Rakstos parādīta dieva zīmes simbols - trijstūris.

Dieva takai devu baltu krāsu. Baltās rakstu zīmes saskatāmas uz dieva vārtiem. Taku papildinās daži garie soli atpūtai. Pārdomas, iztēli un izpratni atstājot katra paša ziņā, bez simboliem, bez aprakstiem.

3.2.6 JUMA TAKA (JUMA TILTS)– RAKSTU ZĪMES ORANŽAS

"Es aparū rudzu druvu
Ar pelēku avetiņu;
Man uzauga duj' vārpiņas
Viena salma galiņā."

Latviešu mitoloģijā Jumi godina un ciena, simbolizējot auglību. Juma taka – koka tilts veidots starp ļoti līdzīgām mežu kāpām, kurām varētu dot nosaukumu Juma meža kāpas. Rakstos parādītos Juma zīmes simbolos.

Juma takai devu oranžu krāsu. Raksti parādītos uz Juma vārtiem un koka tilta fragmentos. Saskatīt Jumi dabā, tās daudzveidībā, atstāju katra paša ziņā.

3.2.7 PĒRKONA TAKA – RAKSTU ZĪMES VIOLETAS

"Pērkonam seši dēli,
Visi seši amatnieki:

Divi rūca, divi spēra,
Divi zibšņus zipsnināja''

Latviešu mitoloģijā Pērkons darbojas kā ļauno spēku vadītājs, bet labam cilvēkam no viņa nav ko bīties. Šo dievību mēdza pielūgt, lai izsauktu lietu, kas sausajos periodos bija nepieciešams. Pērkona takas izveidoju plānotās teritorijas ziemeļu un dienvidu galos. Tās ir sazarotas kā zibens stari – attēlojot, kā negaisa laikā Pērkons Jodu meklē ar zibens šķēpiem. Latvju rakstos pērkona zīmes vizuāli vienkāršas līdz ļoti sarežģītām.

Pērkona takai devu violetu krāsu. Rakstu zīmes parādītos uz Pērkona vārtiem un stendiem. Taku papildinās garie soli, kur apsēsties. Stendos būtu iespēja iepazīties ar latvju dievībām, to nozīmi, vecumu, izcelsmi un pielietojumu ikdienas dzīvē.

3.4 TAKAS SEGUMS UN PLATUMS

Iespēju robežās izmantoju esošo taku segumu un platumu. Minēju, ka ir vietas, kur nepieciešami uzlabojumi. Dažus posmus takām veidoju platākus, bet citus papildīnu ar koka laipām, kā arī izveidoju jaunu savienojumu (~3m garus). Šos apzīmējumus un vietas skatīt grafiskajā materiālā.

Platums pirmās un otrās grupas galvenajām takām (Laimas, Saules, Māras, Mēness takas) var svārstīties aptuveni no 2m līdz 1m, precizējot dabā. Trešās grupas takas (Dieva, Pērķona takas) vidējais platums būtu ieteicams 0.5m. Juma tilta platumu izvēlēties pēc izvēlētās koka tilta konstrukcijas – ieteicamais platums no 0.7m līdz 1.5m. Ceturtās grupas takām platumus nemaina izņemot teritorijas dienvidu gala izeju. No šīs grupas vienīgā taka, kuru nepieciešams izveidot līdz 2m platu.

Takas segumu atstāj esošu dabīgu ar priežu skujām un čiekuriem. Ja nepieciešams, tad papildināt ar šīs vietas mulču (priežu skuju un čiekuru). Esošās takām nepieciešama regulāra sakopšana:

- attīrot no sakritušiem kokiem, zariem,
- atbrīvojot taku no saaugušiem zariem, kas traucē ejot (šādus zaru cilvēki nolauž, kas ir vairāk bīstami, nekā savlaicīgi attīrot),
- atkritumu savākšana.

Smilšainām, jūtīgām un eroziju skartām takām piedāvāju izveidot koka laipas, pa kurām pārvietoties. Koka laipas izvietojumu precizēt uz vietas – reāli dabā.

Plānotajā teritorijā nepieciešams izveidot koka kāpnes, lai būtu pārvarama reljefu starpība. Koka kāpnes precizēt reāli dabā uz vietas, šādi saudzētu reljefu un dabu.

3.4.1 LAIMAS TAKA

Laimas taka sākas pie esošās autostāvvietas un beidzas teritorijas pretēja pusē. Daļa takas izvīta pa esošajām platajām takām. Takas vidus daļa ~220m, pēc plāna un jaunās funkcijas nepieciešams izveidot uz kādu no esošajām zvēru takām. Vēl nepieciešams jauns takas savienojums ~3m garš (krustojumā ar Laimas taku), jo esošais krustojums ir ļoti sarežģīts un grūti izejams. Takas beigu daļa (dienvidu gals) nepieciešama uzlabot – izveidot platāku, lai būtu ērti iziet ~110m.

3.4.2 MĀRAS TAKA

Plānotajā teritorijā Māras taka sasniedz vislielāko garumu. Daļa takas izvīta pa esošajām platajām takām. Aptuveni puse no kopējā takas garuma ļābi iestaigātas, bet dažās vietās nepieciešams izveidot platākas ar atbilstošu segumu.

3.4.3 SAULES TAKA

Daļa takas izvīta pa esošajām platajām takām. Aptuveni puse no kopējā takas garuma labi iestaigātas, bet dažās vietās nepieciešams izveidot platākas vietas ar atbilstošu segumu.

3.4.4 MĒNESS TAKA

Neliela daļa takas izvīta pa esošajām platajām takām. Lielākā puse no kopējā takas garuma labi iestaigātas, bet dažās vietās nepieciešams izveidot platākas.

3.4.5 DIEVA TAKA

Taka izveidota un iestaigāta. Tās ziemeļu galā pāri laucei nepieciešams izveidot takas segumu - papildus uzklājot priežu skuju un čiekuru mulču.

3.4.6 JUMA TAKA (JUMA TILTS)

Juma tilts atrodas teritorijas dienvidu galā, ievīts starp Māras taku. Taka – koka tilts jāizveido, savienojot meža kāpas. Koka tilts būtu laba atrakcija. Tilta tehniskais izpildījums var būt dažāds – iekārts, uz koka balstiem, vai vēl citādāk.

3.4.7 PĒRKONA TAKA

Takas ir iestaigātas. Tās platumu nemaina, lai paliek šauras. Dažās vietās nepieciešams izveidot koka pakāpienus, lai pārvarētu slīpumu.